

Sygn. Akt II K 145/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 sierpnia 2016 roku

Sąd Rejonowy w Legionowie II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Monika Zmysłowska-Sołowiej

Protokolant; Maciej Błaszczyk

Przy udziale Prokuratora Anny Murzynowskiej

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 04.05.2016r, 08.06.2016r, 25.08. 2016 roku w L. sprawy z oskarżenia Prokuratury Rejonowej w Legionowie

przeciwko **J. T.** s. B. i G. zd. B. urodzonemu (...) w S.

oskarżonemu o to, że:

W dniu 26 stycznia 2016 roku w msc. Z. gm. N. woj. (...) kierował pojazdem mechanicznym marki M. o nr rej. (...) w ruchu lądowym będąc w stanie nietrzeźwości wynik I badania 0,37 mg/l , II badania 0,36 mg/l III badania 0,34 mg/l tj. o czyn z art. 178a§1k.k.

Orzeka:

I. Oskarżonego **J. T.** uznaje za winnego tego, że w dniu 26 stycznia 2016 roku w msc. Z. gm. N. woj. (...) kierował pojazdem mechanicznym marki M. o nr rej. (...) w ruchu lądowym będąc w stanie nietrzeźwości wynik I badania 0,37 mg/l, II badania 0,36 mg/l III badania 0,34 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu tj. przestępstwa z art. 178a§1k.k.i za to na podstawie art. 178a§1 kk skazuje go na karę 4(czterech) miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20(dwudziestu) godzin miesięcznie;

II. Na podstawie art. 42 § 2 k.k. orzeka wobec oskarżonego **J. T.** zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 3(trzech) lat ;

III. Na podstawie art.63§2k.k. na poczet orzeczonego środka karnego w postaci zakazu prowadzenia pojazdów zalicza oskarżonemu okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 26.01.2016 roku do dnia 26.08.2016 roku;

IV. Na podstawie art. 43a§2 k.k. zobowiązuje oskarżonego **J. T.** do zapłaty świadczenia pieniężnego w kwocie 5.000 (pięciu tysięcy) złotych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym i Pomocy Postpenitencjarnej;

V. Na podstawie art. 627 k.p.k. zasądza od oskarżonego **J. T.** na rzecz Skarbu Państwa koszty postępowania w kwocie 190(sto dziewięćdziesiąt) złotych w tym 120 złotych tytułem opłaty.

UZASADNIENIE

Wyroku SR w Legionowie z dnia 26.08.2016 r. Sygn. akt II K 145/16

Na podstawie całokształtu okoliczności ujawnionych w toku rozprawy głównej, Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 26 stycznia 2016r. około godziny 23.45 podczas pełnienia służby w patrolu zmotoryzowanym radiowozem oznakowanym, funkcjonariusze Wydziału Ruchu Drogowego Komendy Powiatowej Policji w L. sierż. sztab. W. K. i sierż. sztab. M. Ś. zauważyli na ulicy (...) w miejscowości Z. pojazd marki M. nr rej. (...). Funkcjonariusze zauważyli, że

kierowca oskarżony J. T. na widok radiowozu zwolnił, zawrócił a po chwili zatrzymał się. Funkcjonariusze zawrócili i ruszyli w jego kierunku radiowozem. Na ich widok oskarżony J. T. wysiadł z samochodu od strony kierowcy i nie zamykając na klucz drzwi oddalał się od samochodu idąc chodnikiem. Funkcjonariusz M. Ś. wysiadł z radiowozu zatrzymał oskarżonego i zażądał okazania prawa jazdy oraz dokumentów samochodu. Oskarżony twierdził, że tylko sobie idzie chodnikiem, zaprzeczał aby kierował samochodem, twierdził że nie ma obowiązku okazania dokumentów, nie wie co to za samochód. J. T. został wylegitymowany. Po doprowadzeniu do radiowozu oskarżony wyjął żądane dokumenty oraz przyznał, że to on kierował samochodem. Od oskarżonego wyczuwalna była silna woń alkoholu, dlatego został zbadany urządzeniem typu A. B., który wykazał obecność alkoholu w wydychanym przez niego powietrzu. Sierżant sztab. W. K. przy użyciu A. I. przeprowadził trzy badania stanu trzeźwości, które wykazały że J. T. przy pierwszym badaniu przeprowadzonym o godzinie 23.51 posiadał 0,37 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, przy drugiej próbie przeprowadzonej o godzinie 23.57 posiadał 0,36 mg/l, zaś przy trzecim badaniu o godzinie 00.14 posiadał 0,34 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu. Oskarżonego zwolniono do wytrzeźwienia przekazując go matce G. T., informując o terminie przesłuchania na komendzie. Samochód marki M. nr rej. (...) został przekazany za pokwitowaniem G. T..

Oskarżony J. T. ma 35 lata, jest kawalerem, posiada wykształcenie wyższe z zawodu jest ekonomistą, aktualnie jest bezrobotny, utrzymuje się z prac dorywczych osiągając dochód w kwocie 5.000 złotych miesięcznie, nie posiada majątku, nie leczył się psychiatrycznie ani odwykowo.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie:

- częściowych wyjaśnień oskarżonego J. T. (k-18, 43-44),
- zeznań świadków W. K. (k. 52-53), M. Ś. (k. 1-3, 45-46), G. T. (k. 92-94),
- k. 1 notatki urzędowej,
- k. 2 protokołu użycia alkosensora,
- k. 3 świadectwa wzorcowania,
- k. 5 oświadczenia,
- k. 7 kserokopii prawa jazdy,
- k. 8 danych osobo poznawczych,
- k. 9 KRK,
- k. 20-22 informacji o wykroczeniach drogowych,
- k. 42,51 kserokopii mapki,
- k. 50 kserokopii rozkładu jazdy,
- k. 57-77 kserokopii instrukcji obsługi alkosensora,
- k. 78-79 książki kontroli pracy sprzętu transportowego,
- k. 82-91 dokumentacji fotograficznej.

W dniu 26.01.2016 roku A. I. nr fabryczny (...) był zaopatrzony w aktualne świadectwo wzorcowania.

J. T. został oskarżony o przestępstwo z art. 178a §1 k.k.

Oskarżony w postępowaniu przygotowawczym oraz przed Sądem nie przyznał się do zarzucanego mu czynu i wyjaśnił, że w dniu 26.01.2016 roku spożywał alkohol w postaci dwóch piw o pojemności 0,5 l i jednego o pojemności 0,33 l w pubie w W.. Wskazał, że ostatnim autobusem wrócił do miejscowości Z., gdzie stał jego samochód marki M.. Oskarżony wskazał, że przed zatrzymaniem przez policję nie jechał swoim samochodem, a jedynie szedł na pobliską stację benzynową, aby zatankować samochód. Przyznał, że w momencie zatrzymania nie posiadał przy sobie kanistra ani żadnego pojemnika na benzynę ale zamierzał zatankować paliwo w butelkę po wodzie. Oskarżony twierdził, że chciał zatankować samochód w nocy, bo następnego dnia chciał udać się do Urzędu Pracy w G., gdzie są przyznawane dotacje. Podał, że do domu zamierzał w nocy wrócić pieszo. Sąd dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonego jedynie częściowo, w zakresie w jakim potwierdził, że w dniu 26.01.2016 r. spożywał alkohol i został zatrzymany przez Policję na ulicy (...) w Z.. W pozostałym zakresie Sąd uznał jego wyjaśnienia za niewiarygodne i nielogiczne. Oskarżony twierdził, iż w dniu zdarzenia nie prowadził samochodu w stanie nietrzeźwości, a został zatrzymany przez funkcjonariuszy policji, kiedy pieszo szedł na stację benzynową. Ta wersja w ocenie Sądu stanowi jedynie nieudolną wersję obrony prezentowaną przez oskarżonego zmierzająca do uniknięcia odpowiedzialności. Skoro bowiem oskarżony nie kierował swoim samochodem tuż przed zatrzymaniem a jedynie z przystanku autobusowego szedł na stację paliw, nie wiedziałby, że w baku auta zabrakło paliwa. Również wersja, iż szedł na stację benzynową aby zatankować paliwo jest nielogiczna bo oskarżony nie posiadał przy sobie żadnego pojemnika ani kanistra, w którym mógłby przynieść paliwo. Zupełnie niedorzeczne jest również jego twierdzenie, że około 23.57 w styczniu szedł na stację aby w butelkę po wodzie zatankować benzynę bo następnego dnia chciał jechać do G.. Zauważyć należy, że w butelkę po wodzie oskarżony mógłby zatankować co najwyżej 1,5 litra benzyny, która nie starczyłaby mu na pokonanie przynajmniej 400 kilometrów do G.. Wyjaśnienia oskarżonego są w ocenie Sądu sprzeczne z zeznaniami świadków W. K. i M. Ś., który podali, że J. T. został przez niech zauważony w trakcie jazdy samochodem. Należy zauważyć, że obaj funkcjonariusze policji zgodnie zeznani, że nie znali wcześniej osoby oskarżonego, a zatrzymali kierującego samochodem marki M. z uwagi na jego podejrzaną zachowanie –oskarżony na widok oznakowanego radiowozu zwolnił, zawrócił a następnie po zatrzymaniu pojazdu zaczął oddalać się od samochodu i został zatrzymany w trakcie pieszego pościgu. Świadek M. Ś. podał ponadto, że oskarżony tuż po zatrzymaniu przyznał, iż to on kierował samochodem. Ponadto wyjaśnienia oskarżonego są sprzeczne z zeznaniami świadka G. T., która podała, że w samochodzie M. będącym jej własnością była zepsuta kontrolka poziomu paliwa. Świadek wskazała, że wskazówka poziomu paliwa zaczynała się i nie pokazywała, że w baku nie ma paliwa . Oskarżony nie mógłby zatem stwierdzić że w baku auta nie ma paliwa inaczej niż siadając na miejsce kierowcy i próbując odpalić silnik samochodu. Należy również zauważyć, że wersja zdarzeń prezentowana przez oskarżonego jest sprzeczna z zeznaniami jego matki G. T., która podała że syn dzwonił do niej około 23.00-24.00 aby go przywiozła samochodem do domu. Przed Sadem J. T. twierdził, że do domu zamierzał wrócić pieszo.

Świadkowie W. K. i M. Ś. zgodnie zeznali, że w dniu 26 stycznia 2016 r. około godziny 23.53 podczas wykonywania służby patrolowej radiowozem oznakowanym zwrócili uwagę na samochód z tablicami rejestracyjnymi spoza województwa (...). Podali, że jadąc ulicą (...) obserwowali mężczyznę kierującego tym samochodem, który na ich widok zwolnił, zawrócił a następnie zatrzymał się i zaczął się oddalać od samochodu i próbował uciec. Funkcjonariusz M. Ś. podał, że radiowozem zawrócili za oskarżonym zjeżdżając w drogę wewnętrzną, nie tracąc oskarżonego z oczu. Podał, że zatrzymał oskarżonego w odległości kilku metrów od samochodu i zażądał okazania dokumentów, jednak oskarżony odmówił, dlatego doprowadził go do radiowozu. Wskazał, że oskarżony początkowo twierdził, że nie ma przy sobie dokumentów. M. Ś. i W. K. zeznali, że podczas rozpytania od oskarżonego wyczuwalna była wyraźna woń alkoholu, dlatego został z badany urządzeniem typu A. B., który wykazał obecność alkoholu w wydychanym przez niego powietrzu. Oskarżony został następnie trzykrotnie zbadany przez sierż. sztab. W. A., który potwierdził obecność alkoholu w wydychanym powietrzu. Sąd dał wiarę zeznaniom świadków, które są logiczne, konsekwentne oraz skorelowane z pozostałym materiałem dowodowym zebrany w postępowaniu m.in. zeznaniami G. T., protokołem użycia A. C. i protokołem zatrzymania, którym Sąd dał wiarę. Powyżsi świadkowie w sposób spójny i rzeczowy zrelacjonowali przebieg i okoliczności związane z zatrzymaniem osoby oskarżonego jego przebieg oraz jego efekt. Świadkowie są dla oskarżonego osobami obcymi, zatem nie mieli żadnych powodów aby niesłusznie go obciążać.

Świadek G. T. zeznała, że jest matką oskarżonego. Podała, że w dniu zdarzenia około 23.00-24.00 zadzwonił do niej syn, aby przyjechała po niego samochodem bo zabrakło mu paliwa. Kiedy przyjechała na miejsce oskarżony siedział

w radiowozie policyjnym. Wskazała, że syn powiedział jej, że został zatrzymany kiedy szedł, przyznała, że czuła od niego woń alkoholu. Zeznała, że jeden z policjantów powiedział jej że jej syn został zatrzymany gdy uciekał. Podała, że wskaźnik paliwa w samochodzie M. był od dnia zakupu zepsuty bo zacinał się i nie można było stwierdzić, dokładnego stanu paliwa. Sąd dał wiarę zeznaniom świadka jako jasnym, logicznymi korespondującym z całością zebranego w sprawie materiału dowodowego. W ocenie Sądu świadek w zeznaniach zrelacjonowała własne spostrzeżenia oraz informacje uzyskane od oskarżonego J. T..

Sąd obdarzył wiarą dowody z dokumentów w szczególności protokół z przebiegu badania trzeźwości urządzeniem elektronicznym, a żadna ze stron nie zaprzeczyła ich prawdziwości i autentyczności.

Sąd zważył, co następuje:

Przepis art. 178a §1 k.k. stanowi, iż karze podlega, kto znajdując się w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego, prowadzi w ruchu lądowym pojazd mechaniczny.

Występek z art. 178a §1 ma charakter umyślny. Ze względu na powszechny charakter przestępstw opisanych w art. 178a §1 k.k. dopuścić się ich może każdy podmiot zdolny do ponoszenia odpowiedzialności karnej. Jak w przypadku każdego przestępstwa umyślnego dla bytu odpowiedzialności karnej niezbędne jest występowanie po stronie sprawcy świadomości realizacji wszystkich znamion, a zatem i świadomości znajdowania się w stanie nietrzeźwości. Nie oznacza to oczywiście wymogu obejmowania zamiarem elementów ilościowych przesądzających o odpowiedzialności (sprawca nie musi uświadamiać sobie stężenia alkoholu we własnej krwi, wystarczy obiektywna postrzegalność stanu nietrzeźwości). Z treści art. 178 a § 1 kk wynika więc, że dla stwierdzenia przesłanek popełnienia przestępstwa wskazanych w tym przepisie konieczne jest spełnienie następujących znamion: po pierwsze sprawca winien prowadzić pojazd mechaniczny, po drugie – prowadzący pojazd musi znajdować się w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem innego środka odurzającego, wreszcie – po trzecie – prowadzi pojazd mechaniczny w ruchu lądowym, wodnym lub powietrznym.

Należy stwierdzić iż, wszystkie wyżej wskazane przesłanki zostały spełnione w sytuacji będącej przedmiotem niniejszego postępowania.

Po pierwsze, w ocenie Sądu niewątpliwym jest, iż oskarżony J. T. kierował pojazdem mechanicznym. Kierował bowiem samochodem marki M. nr rej. (...), co potwierdzają zgodne zeznania świadków W. K. i M. Ś.. Należy podkreślić, że w/w świadkowie zgodnie zeznali, że oskarżony J. T. był mężczyzną który kierował samochodem, a następnie próbował z niego uciec. Po drugie, w ocenie Sądu nie ma wątpliwości, iż oskarżony w chwili popełnienia czynu zabronionego znajdował się w stanie nietrzeźwości. Zgodnie z treścią dyspozycji art. 115 §16 k.k. stan nietrzeźwości zachodzi, gdy: zawartość alkoholu we krwi przekracza 0,5 promila (0,25 miligramy) albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość lub zawartość alkoholu w 1 dm³ wydychanego powietrza. Wynik pierwszego badania wykazał u oskarżonego stężenie 0,37 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu o godzinie 23.51, przy drugiej próbie przeprowadzonej o godzinie 23.57 posiadał 0,36 mg/l, zaś przy trzecim badaniu o godzinie 00.14 posiadał 0,34 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu. Zauważyć należy wbrew twierdzeniom obrońcy oskarżonego, że choć drugie badanie stężenia alkoholu wykonano po upływie 6 minut od pierwszego, czyli w czasie krótszym niż zaleca się to w instrukcji użytkowania A. I. to jednak ostatnie badanie przeprowadzono prawidłowo po upływie 23 minut od pierwszego o godzinie 00.14 w dniu 27.01.2016 roku i również ono potwierdziło u oskarżonego stan nietrzeźwości wskazując stężenie 0,34 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu.

W omawianej sytuacji również spełniona została trzecia przesłanka. Oskarżony kierował samochodem w ruchu lądowym, poruszał się bowiem ulicą (...) w miejscowości Z.. Z tych względów zarówno okoliczności jak i wina oskarżonego nie budzą wątpliwości.

Mając powyższe na uwadze przyjął, że zachowanie oskarżonego spełnia wszystkie znamiona przestępstwa z art. 178a §1 k.k. Przy wymiarze kary Sąd jako okoliczność obciążającą uznał duży stopień społecznej szkodliwości popełnionego przez niego czynu przejawiający się w charakterze naruszonego dobra oraz okoliczności jego działania. J. T. narażał

bowiem zarówno bezpieczeństwo ruchu drogowego jak i zdrowie oraz życie innych uczestników ruchu drogowego. Sąd wymierzając oskarżonemu karę 4 miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieopłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 godzin miesięcznie uwzględnił stopień społecznej szkodliwości jego czynu oraz cele zapobiegawcze i wychowawcze jakie ta kara winna spełnić. Sąd miał na uwadze fakt, iż w sprawie z uwagi na warunki osobiste i dotychczasowy sposób życia zachodzi wobec niego pozytywna prognoza kryminologiczna uzasadniająca przypuszczenie że w przyszłości nie popełni on ponownie przestępstwa i karą adekwatną jest orzeczenie wobec niego kary ograniczenia wolności. Skazując oskarżonego za przestępstwo określone w art. 178a §1 k.k. Sąd obowiązany był orzec wobec niego na podstawie art. 42 § 2 k.k. zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres trzech lat. Na podstawie art. 43a§2 k.k. Sąd obowiązany był również orzec obowiązek zapłaty świadczenia pieniężnego w kwocie 5000 złotych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym i Pomocy Postpenitencjarnej. Na podstawie art. 63 § 2 k.k. Sąd na poczet orzeczonego zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym zaliczył oskarżonemu, okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 26.01.2016 roku do dnia 26.08.2016 roku. Sytuacja majątkowa oskarżonego, przemawiała w ocenie Sądu za obciążeniem go kosztami postępowania w sprawie w kwocie 190 złotych w tym 120 złotych tytułem opłaty. Orzeczenie w tym przedmiocie znajduje uzasadnienie w treści art. 627kpk.